

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Ихтиман, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Димитър Г. Цончев

при участието на секретаря Адриана К. Хаджипеткова като разгледа докладваното от Димитър Г. Цончев Административно наказателно дело № 20211840200550 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН вр. чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Г. ЕМ. Б. против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 1100083041, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 300 лв.

В жалбата се претендира отмяна на електронния фиш при подробно изложени съображения, които са доразвити с писмено становище.

Представителят на административнонаказващия орган (АНО) оспорва жалбата и моли за потвърждаване на електронния фиш.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189ж, ал. 5 от ЗДвП, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима

Разгледана по същество е неоснователна. Въззивният съд споделя фактическите изводи, направени от АНО.

От фактическа страна:

Жалбоподателят Г. ЕМ. Б. притежава лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис 1.8 И“ с рег. № С8627НК. На 10.11.2019 г. поради грешка заплатил винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП за моторно превозно

средство (МПС) с рег. № С8626НК, категория 3, с период на валидност от 12.10.2019 г. до 11.10.2020 г.

На 12.06.2020 г. в 11.35 часа, с устройство № 10011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, намиращо се на път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448, е установено движение по път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448 с пътно превозно средство – лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис 1.8 И“ с рег. № С8627НК, с обща допустима максимална маса 1820 килограма, брой оси 2, за което не е ППС не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП според категорията на пътното средство.

Деянито е квалифицирано като нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП и с обжалвания електронен фиш на жалбоподателя, в качеството на водач, е наложено наказание глоба в размер на 300 лв.

С електронния фиш е постановен наказанието да заплати пътна такса по чл. 10а, ал. 2 ЗП в размер на 10 лв.

на основание чл. 189е, ал. 7 ЗДвП е

След като жалбоподателят разбрал, че е заплатил винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП за МПС с регистрационен номер, който не съответства на регистрационния номер на лекия автомобил негова собственост на 17.07.2020 г., заплатил винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП за МПС с регистрационен номер С8627НК с период на валидност от 18.07.2020 г. до 17.07.2021 г.

По доказателствата:

Възприетата фактическа обстановка се установява безпротиворечиво от събраните в хода на производството писмени доказателства – доклад с приложени статични изображения (снимки), справка за собственост на МПС с рег. № С8627НК, разписка за закупена винетка за МПС с рег. № С8627НК, разпечатка от електронно потвърждение от „А1 България“ ЕАД за успешно активирана винетка за МПС с рег. № С8626НК, извлечение от данни за извършен периодичен технически преглед на МПС с рег. № С8626НК, рецепта за очила, справка относно закупени винетка за МПС с рег. № С8627НК.

Доказателствените източници са непротиворечиви, взаимно допълващи се и следва да бъдат кредитирани в цялост. От тях се установяват всички обстоятелства от предмета на доказване без наличие на противоречие.

Неоснователно е възражението на защитата, че доклада на АПИ, ведно с приложените статично изображения (снимки) не представляват годни доказателства. Това разбиране противоречи на разпоредба на чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, която урежда, че докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата. С оглед на това липсва процесуално основание същите да бъдат изключени от доказателствената съвкупност.

Несъответно на съдържанието на доклада и приложените снимки е твърдението в писменото становище на жалбоподателя, че между снимковия материал и доклада има съществено противоречие. Двете доказателства са взаимно допълващи се. В доклада са описани обстоятелствата около ППС, а именно, че към 11.35 часа на 12.06.2020 г. за л.а. марка „Тойота“, модел „Авенсис 1.8 И“ с рег. № С8627НК, движеща се на път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448 – мотел „Ихтиман“, няма заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП. Снимките потвърждават движение на л.а. марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № С8627НК на 12.06.2020 г. в 11.35 часа на автомагистрала. Отразеното в доклада обстоятелство, че за МПС с рег. № С8627НК към 12.06.2020 г. не е била заплатена винетна такса чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП намира подкрепа в разпечатката от интернет страницата на БГТОЛ (<https://web.bgtoll.bg>), а и по същество не се оспорва дори с жалбата. С оглед на това няма причина да се поставя под съмнение достоверността на отразеното в доклада по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, тъй като напълно кореспондира с останалите доказателствени източници. В последния са отразени още мястото на извършване на нарушението: път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448 – мотел „Ихтиман“, категорията МПС и номерът техническото средство – устройство № 10011.

Неотносима към предмета на доказване е справката от единната система на МВР, тъй като макар в придружителното писмо да е посочено, че с рег. № С8626НК е регистриран лек автомобил „Тойота Селика 1.8И“ от приложението е видно, че регистрационният номер на посочения лек автомобил е СТ5728РН.

От правна страна:

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 вр. чл. 84 ЗАНН вр. чл. 314 НПК, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП/електронен фиш, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия, съгласно ЗАНН и ЗДвП.

Същият отговаря на изискванията на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него.

Нарушението, макар и несъвсем прецизно посочено, може да се извлече от съдържащите се в електронния фиш данни (фактическа и посочени правни норми). Прави впечатление, че липсва изрично посочване, че нарушителят в качеството на водач не е заплатил винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП за съответния тип ППС, което предвид цитираните разпоредби – чл. 179, ал. 3 вр. чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП може да се направи извод, че е вмененото административно нарушение. За по-голяма прецизност административнонаказващият орган следва да посочва субекта на административнонаказателна отговорност, в какво качество е наказан (собственик, водач, законен представител), вида на незаплатената такса и конкретното изпълнително деяние, тъй като при определени категории МПС

или в хипотези на различни собственик и ползвател на ППС, това е възможно да е решаващо за законосъобразността на обжалвания акт. Също следва да се изписват цифрово само относимите към административнонаказателната отговорност норми, тъй като посочването в ЕФ на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП не спомага за яснотата на вмененото нарушение, а създава объркване, както основателно сочи защитата. Въпреки допуснатата непрецизност с посочване на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, като част от състава на вмененото нарушение, основанието за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 ЗДвП, което е наказуемо на основание чл. 179, ал. 3 ЗДвП. Отговорността на собственика на автомобила, в качеството на водач, е основана на необорената презумпция, установена в чл. 187а, ал. 1 ЗДвП. Нарушението е описано достатъчно ясно, като косвена подкрепа този извод намира и в съдебната практика, която константо, при идентично съдържание на електронен фиш и сходни нарушения на ЗДвП, не установява наличие на съществено процесуално нарушение досежно съдържанието на обжалвания акт и изследва правилното приложение на материалния закон (вж. в този смисъл Решение № 1289/10.12.2021 г. по КНАХД № 1033/2021 г. на АССО, Решение № 1288/10.12.2021 г. по КНАХД № 967/2021 г. на АССО, Решение № 1096/28.10.2021 г. по КНАХД № 581/2021 г. на АССО).

Препис от електронния фиш е връчен на наказания, с което е изпълнена процедурата по чл. 189ж от ЗДвП. От изложеното следва извод, че при издаването на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Материалният закон е приложен правилно.

С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г./ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминатото разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

В чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата е предвидено, че за движение на пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона се дължи заплащането на винетна такса.

Съгласно чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, а в чл. 139, ал. 6 от ЗДП е въведено изричното задължение за водача на пътно превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство.

Задължението за заплащане на такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП е скрепено с административнонаказателна отговорност за водача допуснал нарушение, предвидена в чл. 179, ал. 3 от ЗДвП. В чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП е въведена оборима презумпция, че при установяване на нарушения по чл. 179,

ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.

Съгласно чл. 10а, ал. 3 от ЗП винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му. Като продължение на тази нормативна уредба в чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние (Наредбата) е предвидено, че при заплащане на винетната такса собственикът или ползвателят декларира регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му и периода на валидност на винетната такса съгласно периодите, посочени в чл. 4, ал. 2, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от съответното лице. Отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е съответно на собственика или на ползвателя, като в случай на неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена дължимата винетна такса.

За пълнота следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 10а, ал. 3а ЗП, на която се позовава представителят на АНО не следва да се обсъжда, тъй като не е била част от действащото законодателство към датата на нарушението.

Съвкупният анализ на посочените по-горе правни норми налага следните изводи:

На първо място, че законодателят не е регламентирал редът, по който собственикът или ползвател на ППС следва да декларира релевантните за закупуване на електронна винетка обстоятелства, сред които е и регистрационният номер на автомобила. Това може да става устно или писмено или дори чрез действие – предоставяне на регистрационния талон на автомобила.

На второ място, от разпоредбата на чл. 5, ал. 3 от Наредбата е видно, че собственикът или ползвател на ППС носи отговорност при неправилно декларирани данни, т. е. отговорността е пряка последица именно от неправилното деклариране, което е и основният релевантен факт, който следва да бъде установен (виж Решение № 735 от 19.07.2021 г. на АС - София област по к. а. н. д. № 392/2021 г.). в този смисъл .

По настоящото дело не е спорно, че жалбоподателят поради техническа грешка при изписване на регистрационния номер на автомобила е заплатил винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП за моторно превозно средство (МПС) с рег. № С8626НК, с период на валидност от 12.10.2019 г. до 11.10.2020 г., вместо за рег. № С8627НК на собствения си автомобил. Доказва се също, че на 12.06.2020 г. в 11.35 часа, с устройство № 10011, представляващо елемент

от електронната система за събиране на пътни такси, намиращо се на път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448, е установено движение по път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448 с пътно превозно средство – лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис 1.8 И“ с рег. № С8627НК, с обща допустима максимална маса 1820 килограма, брой оси 2, за което не е ППС не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП.

Лекият автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис 1.8 И“ с рег. № С8627НК е собственост на жалбоподателя и доколкото презумпцията по чл. 187а, ал. 1 ЗДвП не е оборена следва да се приеме, че той е управлявал моторното превозно средство на датата на вмененото нарушение.

Не се установява на територията на Република България да има регистрирано ППС с рег. № С8626НК.

С оглед цитираната по-горе нормативна уредба и като се вземат предвид разпоредбите на чл. 10а, ал. 3 ЗП и на чл. 5, ал. 3 от Наредбата горното осъществява от обективна страна състава на административно нарушение по чл. 139, ал. 5 и ал. 6 ЗДвП, както правилно е приел АНО.

От обективно установеното може да се направи извод, че деянието е извършено по непредпазливост във форма на вината небрежност. Жалбоподателят е бил длъжен съгласно 139, ал. 5 и ал. 6 ЗДвП, в качеството на водач, да заплати пътна винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП за лек автомобил с рег. № С8627НК, могъл е да предвиди, че за същия автомобил не е заплатена такава, като провери при закупуване или преди предприемане на конкретното пътуване разпечатката от електронно потвърждение от „А1 България“ ЕАД и по този начин да установи наличието на техническа грешка при изписване на регистрационния номер и по същество липса на заплатена винетна такса, но не го е направил.

Съгласно чл. 7, ал. 2 ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидени случаи. За конкретното нарушение липсва предвидено изключение.

Спорният момент по делото е дали горното съставлява административно нарушение. Въззивният съд намира отговора за положителен и споделя правните изводи на АНО.

Деянието е осъществено по непредпазливост. Не е оцетен държавният бюджет, тъй като такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП е заплатена, но при погрешно посочен регистрационен номер. Около 1 месец след извършване на процесното нарушение жалбоподателят е заплатил винетна такса за срок от 1 година за притежаваното от него МПС с регистрационен номер С8627НК. Не е установено да е извършвал други нарушения на ЗДвП. Въпреки изброените обстоятелства, които са смекчаващи отговорността, се касае до типично нарушение от съответния вид, което е със степен на тежест, достатъчна за ангажиране на АНО, поради което е противоправно. Жалбоподателят е бил небрежен както при заплащане на винетната такса за автомобил с рег. № С8626НК, като първо непрецизно е изписал номера с техническа грешка, а впоследствие, след заплащане не се е уверил дали регистрационният номер е правилно посочен. Преди да предприеме конкретното пътуване също не се е уверил в регистрационния номер на автомобила, за който е заплатил винетна такса. Управлявал е автомобила без заплатена винетна такса в период от

около 10 месеца. Това сочи, че тежестта на деянието е типична за този тип нарушения и не е малозначителна. Жалбоподателят не е изпълнил вменените му чл. 139, ал. 5 и ал. 6 ЗДвП и чл. 10а, ал. 3 ЗП и на чл. 5, ал. 3 от Наредбата задължения, отнасяйки се нехайно към тях. Да се приеме, че в случаи като настоящия, когато поради техническа грешка е деклариран погрешен регистрационен номер на МПС, се касае до маловажен или малозначителен случай поради извършване на деянието по непредпазливост и неощетяване на държавния бюджет, означава без правно основание да се дерогира действащото законодателство и по-конкретно разпоредбите на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 ЗДвП и чл. 10а, ал. 3 ЗП и на чл. 5, ал. 3 от Наредбата. Липсата на ощетяване на фиска също не следва да се абсолютизира като аргумент, изключващ опасността на деянието, тъй като жалбоподателят разполага с иск срещу АПИ за недължимо платената пътна такса, в който случай, при положителен изход на делото, нежеланата последица ще настъпи. В случая нарушението е на просто извършване, като освен самото нарушение не е необходимо да настъпят други вредни последици или допълнителен съставомерен резултат. С оглед на това правилно АНО е приел, че е осъществен състав на административно нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 ЗДвП, поради което жалбоподателят законосъобразно е наказан на основание чл. 179, ал. 3 ЗДвП, като не се споделят доводите за неправомерност, маловажност и малозначителност на случая. Конкретната опасност на деянието не е по-ниска спрямо нарушения от същия вид.

Правилно с електронния фиш е постановен наказанието да заплати пътна такса на основание чл. 10а, ал. 2 ЗП. Впрочем подобно задължение за нарушителя е вменено и с разпоредбата на чл. 189е, ал. 7 ЗДвП.

Видът и размерът на наказанието са правилно определени съобразно предвиденото в чл. 179, ал. 3 ЗДвП – глоба в размер на 300 лв.

Размерът на пътната такса по чл. 10а, ал. 2 ЗП и чл. 189е, ал. 7 ЗДвП също е правилно определен в размер на 10 лв. с оглед разпоредбите на чл. 4, ал. 4 от Наредбата във вр. с чл. 24 от Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа

Поради изложеното обжалваният електронен фиш следва да бъде потвърден.

По разностките:

С оглед изхода на делото и разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 ЗАНН искането на процесуалния представител на е основателно и полза на същия следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. За пълнота настоящия състав намира, че е необходимо да отбележи, че е неправилно разбирането на АНО, че съществува минимален размер на юрисконсултското възнаграждение. Разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 ЗАНН предвижда, че размерът на възнаграждението се определя от съда, а в чл. 63д, ал. 5 ЗАНН е установен единствено максимален размер на възнаграждението, който не може да бъде надхвърлян. Липсва предвиден минимален размер, под

който възражение не може да бъде присъдено. Минимален размер на възнаграждение е установен единствено за адвокатско възнаграждение – чл. 63д, ал. 2 ЗАНН и това е обяснимо с оглед разликите между адвокатската професия и длъжността юрисконсулт.

Мотивиран от изложеното, съдът намира, че електронният фиш следва да бъде потвърден, с оглед на което и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 вр. чл. 58д, т. 4 ЗАНН,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 1100083041, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“.

ОСЪЖДА Г. ЕМ. Б., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ сумата от **80 лв.** разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд–София област **в 14-дневен срок** от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____